

РЕШЕНИЕ

№ 16309

гр. **** 10.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 47 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ В. БОГДАНОВА
НОНЧЕВА**

при участието на секретаря **СОФИЯ Г. РАЙКОВА**
като разглежда докладваното от **МАРИЯ В. БОГДАНОВА НОНЧЕВА**
Гражданско дело № 20221110111035 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от М. А. С. срещу *****, с която е предявен иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1000,00 лева, представляваща обезщетение за причинени на собствения □ лек автомобил имуществени вреди на 30.11.2021 г., както и лихва за забава в размер на 25,56 лева, начислена за периода от 30.11.2021 г. до 01.03.2022 г.

Ищецът твърди, че бил собственик на лек автомобил „*****“ с рег. № *****, застрахователната стойност на който към 29.11.2021 г. възлизала на сумата от 1000,00 лева. На посочената дата М. С. паркирала автомобила пред дома си на адрес гр. **** ул. „*****“ ***. Сутринта на 30.11.2021 г. тя установила, че върху паркирания автомобил било паднало улично дърво, за което незабавно подала сигнал на телефон 112. По-късно същия ден на мястото на инцидента пристигнали служители на фирма, с която ***** имала сключен договор за поддръжка на зелените площи към транспортните трасета на територията на Общината, които отстранили падналото дърво. Към датата на инцидента автомобилът бил изправен, като спрямо него нямало сключена застраховка „Каско“. Заради настъпилите по автомобила вреди ищцата не успяла да го продаде, въпреки постигната преди инцидента уговорка за това. Твърди

се, че отговорност за причинените на ищеца вреди имала *****, тъй като нейно било задължението, което в случая не било изпълнено, да стопанисва и да поддържа наличната на територията на Общината декоративна растителност в състояние, което да не представлява източник на вредно въздействие. Сочи се, че била налице причинна връзка между бездействието на *****, изразяващо се в несвоевременно отстраняване на дървото, и настъпилите за ищеца вреди. Същите възлизала на застрахователната стойност на увредения автомобил, тъй като сумата, необходима за възстановяването му, значително надвишавала тази стойност. Въз основа на изложеното, ищецът отправя искане за уважаване в цялост на предявените искове.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника ***** за отговор. С постъпилия в законоустановения срок такъв предявената искова претенция се оспорва в цялост и е отправена молба за отхвърлянето □ като неоснователна. Изложени са подробни доводи в подкрепа на твърдението, че Общината не носела отговорност за настъпилия инцидент. Твърди се, че в рамките на релевантния по делото период не били постъпвали сигнали, съответно – становища на Дирекция „****“ – ** за влошено състояние на дървесни видове в района на инцидента. При обследването на падналото дърво също не били открити данни за нарушено здравословно състояние. Направено е възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, поради паркирането на автомобила в нарушение на ЗДВП. Сочи се още, че инцидентът представлявал аварийно природно бедствие, поради което отговорност за същия общината не следвало да носи.

Софийски районен съд, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предмет на делото са кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника ***** да заплати на ищеца М. А. С. сумата от 1000,00 лева, представляваща обезщетение за вреди, причинени на собствения на ищеца лек автомобил „*****“ с рег. № *****, в резултат на паднало върху същия на 30.11.2021 г. улично дърво, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 02.03.2022 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 25,56 лева, представляваща лихва за забава, начислена върху претендираната главница за периода от 30.11.2021 г. до 01.03.2022 г.

За да възникне предявеното притезателно право за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди на извъндоговорно (деликтно) основание, каквото се претендира в настоящото производство, трябва в обективната действителност да бъдат осъществени следните материални предпоставки: 1/ деяние (волеви акт, извършен чрез

действие или бездействие); 2/ противоправност (несъответствие между предписаното от уредените нормативни или общоприети правила поведение и фактическо осъщественото); 3/ причиняване на имуществени вреди; 4/ причинно-следствена връзка между противоправното деяние и настъпилия вредоносен резултат; 5/ противоправното поведение да е виновно извършено от прекия извършител (съобразно чл. 45, ал. 2 ЗЗД, в гражданското право вината като субективен елемент на имуществената отговорност се презюмира); 6/ възлагане на работата от ответника и извършване на противоправните действия и/или бездействия от страна на лицето, на което е възложена тази работа при или по повод извършването на същата.

С доклада по делото е отделено като безспорно между страните обстоятелството, че на 30.11.2021 г. върху собствения на ищеца лек автомобил „*****“ с рег. № ****, паркиран на адрес гр. **** ул. „*****“ **, е паднало улично дърво. Горното се установява и от приобщения по делото доказателствен материал, а именно свидетелство за регистрация част I № ****, решение от 23.12.2021 г. на зам.-кмета на ***** по чл. 3, ал. 1, вр. чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, справка от Дирекция „Национална система 112“ и показанията на свидетеля ****, които съдът кредитира в цялост като логични, непротиворечиви и съответни на останалите доказателства.

Установява се още, че в резултат на така настъпилия инцидент са причинени вреди на лек автомобил „*****“, съответни на описаните от ищеца в молба с вх. № 246725/14.11.2022 г., тъй като според изслушаните свидетелски показания, отразяващи лично и непосредствено възприети от св. ** обстоятелства, таванът, задното стъкло и багажникът на МПС са били смачкани от падналото дърво. В подкрепа на извода за причиняването на тези щети по описания в исковата молба механизъм се явява и изслушаната по делото съдебна авто-техническа експертиза, неоспореното от страните заключение по която съдът кредитира в цялост по реда на чл. 202 ГПК като логично и компетентно изготвено. Вещото лице, извършило оглед на лек автомобил „*****“ с рег. № ****, сочи, че установените по него вреди се намират в пряка причинно-следствена връзка с процесния инцидент. Стойността на същите, определена от вещото по средни пазарни цени към датата на произшествието, възлиза на сумата от 7168,69 лева с ДДС. Според експерта, действителната стойност на автомобила към 30.11.2021 г. е в размер на 1599,00 лева, поради което е налице тотална щета, тъй като сумата, необходима за възстановяването на автомобила, значително надвишава действителната му стойност. Като съобразява стойността на запазените части, вещото лице сочи, че стойността на дължимото обезщетение за процесните щети по автомобила е в размер на 1119,00 лева.

От събрания в хода на производството доказателствен материал се установява по безспорен и категоричен начин, че на 30.11.2021 г. на собствения на ищцата лек автомобил са причинени вреди в размер на 1119,00 лева, в резултат на падане на

улично дърво, находящо се на ул. „*****“ в гр. София. Поради това следва да се установи дали ***** носи отговорност за настъпилия инцидент на основание чл. 49 ЗЗД.

Когато се твърди, че вредите са причинени от бездействие, за да е противоправно бездействието, на деликвента трябва да е било предписано нормативно задължение за действие. В този смисъл, за да е противоправно бездействието на служители на *****, е необходимо да има правна норма, която да ги задължава да извършват дейност по ремонт и поддържане на процесния общински пътен участък, на който се е намирало падналото дърво. Съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за пътищата /ЗП/, пътищата са републикански и местни, като последните са общински и частни. Общинските пътища са публична общинска собственост, съгласно чл. 8, ал. 3 ЗП, като тяхното изграждане, ремонт и поддържане се осъществява от общините съгласно законовата разпоредба на чл. 31 ЗП. Настоящият съдебен състав намира, че в разглеждания казус вредите са настъпили от лошото стопанисване на крайпътните насаждения, които като пътни принадлежности по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗП са част от пътя като пътна инфраструктура (по смисъла на чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗП). Съгласно чл. 30, ал. 4 ЗП *"Изграждането, ремонтът и поддържането на подземните съоръжения, тротоарите, велосипедните алеи, паркингите, пешеходните подлези, осветлението и крайпътното озеленяване по републиканските пътища в границите на урбанизираните територии се организират от съответната община."* Съгласно чл. 11, ал. 1 ЗОС имоти и вещи – общинска собственост се управляват в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин. Безспорно е, че ул. „*****“ се намира на територията на *****, от което следва, че процесният деликт е настъпил в урбанизираната територия на гр. **** съответно – отговорност за обезщетяване на вредите носи *****.

Съгласно чл. 42 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на територията на *****, всички собственици са длъжни да следят за наличие в имотите си на болни и изсъхнали дървета, представляващи опасност за имуществото, здравето на гражданите и са длъжни да ги премахват своевременно и за своя сметка. Ответникът *****, в качеството си на собственик на процесния пътен участък и насажденията в него, е осъществявала дейностите по чл. 42 от Наредбата чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните е довело до неизпълнение на задължението по чл. 42 от посочената наредба, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените неимуществени вреди.

Възражението на ответника за наличието на непреодолимо външно въздействие върху дървото, а именно наличието на силен снеговалеж, съдът счита за неоснователно. Случайно събитие ще бъде налице ако се установи, че са били спазени

всички изисквания относно изпълнението на задълженията за поддържане на озеленените площи и декоративната растителност, но събитието е настъпило само и единствено поради въздействието на непреодолима сила (в този смисъл – Решение № 204 от 10.03.2010 г. по гр. д. № 4284/2008 г. на IV-то ГО на ВКС). Снеговалежът, настъпил на 30.11.2021 г., не може да бъде определен като непреодолимо външно въздействие, доколкото наличието на снеговалежи е характерно за месеца, през който е настъпило събитието. От друга страна вредоносният резултат при непозволено увреждане не може да бъде следствие от случайно събитие, когато се предхожда от виновно поведение на делинквентна или на лице, за чието бездействие той отговаря, какъвто е настоящият случай.

Неоснователно е възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата, доколкото по делото не се събраха категорични доказателства, установяващи неправилно паркиране на увредения автомобил, твърдения за каквото са изложени в отговора на исковата молба.

Като съобрази изложеното, съдът намира, че предявеният иск за заплащане на обезщетение за вреди, причинени на собствения на ищцата лек автомобил в резултат на паднало върху него дърво, е изцяло основателен и следва да бъде уважен за пълния предявен размер от 1000,00 лева. Основателността на главния иск обуславя и основателността на иска за присъждане на законна лихва за забава от датата на деликта (30.11.2021 г.) от 30.11.2021 г. до датата, предшестваща датата на подаване на исковата молба (01.03.2022 г.), съответно – от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане.

По разноските:

Предвид изхода на спора, право на разноски има ищецът, като в негова полза следва да бъдат присъдени такива в общ размер от 750,00 лева за държавна такса, платено адвокатско възнаграждение и депозит за възнаграждение на вещо лице.

По изложените съображения, Софийски районен съд, Първо гражданско отделение, 47-ми състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА *****, БУЛСТАТ: *** с адрес гр. **** ул. „****, да заплати на М. А. С., ЕГН: *****, с адрес: гр. **** ул. „****“ ****, ет. 3, на основание чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от 1000,00 лева, представляваща обезщетение за причинени на 30.11.2021 г. вреди по собствения на ищеца лек автомобил „****“, рег. № ****, в резултат на паднало улично дърво, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 02.03.2022 г. до окончателното

изплащане, **сумата от 25,56 лева**, представляваща лихва за забава, начислена върху главницата за периода от 30.11.2021 г. до 01.03.2022 г., **както и сумата от 750,00 лева**, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, представляваща сторени в хода на производството разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____